

## عنوان مقاله:

واکاوی اندیشه سیاسی و رویکرد پارلمانتاریستی آیت الله سید حسن مدرس

## محل انتشار:

فصلنامه جامعه شناسی سیاسی ایران، دوره 5، شماره 3 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 27

## نویسندگان:

محمد قربان کیانی - استادیار گروه تاریخ، واحد سنندج، دانشگاه آزاد اسلامی، سنندج، ایران.

علی حیاتی - دانشجوی دکتری، رشته تاریخ، واحد سنندج، دانشگاه آزاد اسلامی، سنندج، ایران.

کیوان شافعی - استادیار، گروه تاریخ، واحد سنندج، دانشگاه آزاد، سنندج، ایران

سید محمد شیخ احمدی - استادیار، گروه تاریخ، واحد سنندج، دانشگاه آزاد، سنندج، ایران.

## خلاصه مقاله:

ماندگاری چهره رجال برجسته تاریخ، بسته به گام های استواری است که در زندگی برداشته اند. آیت الله سید حسن مدرس، نه فقط در حوزه فکری بلکه در حوزه سیاست ورزی، گام های موثری برداشت. شاخصه مهم وی، قانون گرایی و اندیشه سیاسی او است. مدرس، به منظور مقابله با استبداد قاجار و دین ستیزی پهلوی اول، سیاست دینی را در قالبی نو بنیاد نهاد و از مجلس به عنوان عامل پیوند دهنده مردم، دربار و نخبگان استفاده نمود. او در میان علمای معاصر ایران، پایه گذار سیاست عدمی و اولین فردی بود که مفهوم ملت-کشور را درک نمود. این مقاله پژوهشی قصد دارد با استفاده از روش کیفی-تفسیری به این سوال پاسخ دهد که کاربرد اندیشه سیاسی و رویکرد پارلمانی مدرس چه پیامد هایی را در جامعه بدنبال داشت؟ با توجه به بررسی "دین و سیاست" به عنوان زیر ساخت آراء و اندیشه های مدرس، سه مولفه ی، "یگانه پنداری حوزه دین و سیاست"، "پذیرش قدرت مجلس توسط حاکمیت" و "تعیین جایگاه دولت در برابر ملت" را می توان به عنوان پیامدهای آن ذکر نمود. مهمترین یافته این مقاله را می توان بکارگیری تفکر عقلایی و علمی توسط مدرس برای مبارزه با حکومت رضا خان در جهت حفظ ارزش های اسلامی و کنترل خودگامگی وی دانست.

## کلمات کلیدی:

آیت الله مدرس، اندیشه سیاسی، پارلمانتاریسم، سیاست موازنه عدمی

## لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1495287>

